John Willibrod Concisom a/l Willie Brod lwn Pendakwa Raya

MAHKAMAH TINGGI (IPOH) — RAYUAN JENAYAH NO 42S-66–12 TAHUN 2011
ZAINAL ADZAM H
9 JULAI 2013

Prosedur Jenayah — Rayuan — Rayuan terhadap hukuman — Sabitan atas kesalahan pecah amanah oleh peguam — Hukuman tiga tahun penjara — Sama ada hukuman yang dijatuhkan wajar dan berpatutan dengan kesalahan yang dilakukan — Rayuan daripada mahkamah sesyen — Prinsip dalam menjatuhkan hukuman — Kanun Keseksaan s 409

Perayu, selaku peguam, telah dilantik menjadi pemegang amanah. Apabila diarahkan untuk membuat pembayaran amaun yang dipegang secara amanah ('amaun tersebut'), perayu gagal berbuat demikian. Akibatnya, satu aduan telah dibuat terhadap perayu kepada Lembaga Tatatertib Peguambela dan Peguamcara ('lembaga'). Lembaga tersebut memerintahkan perayu membayar amaun tersebut kepada pengadu dalam tiga bulan daripada tarikh perintah dan perayu dibatalkan daripada daftarai peguambela dan peguamcara 21 hari dari tarikh perintah. Di mahkamah sesyen, perayu telah didapati bersalah serta disabitkan atas kesalahan di bawah s 409 Kanun Keseksaan iaitu pecah amanah dan dijatuhkan hukuman tiga tahun penjara. Dalam rayuan ini, perayu merayu terhadap hukuman yang dijatuhkan oleh mahkamah sesyen.

Diputuskan, menolak rayuan dan mengetepikan hukuman yang dijatuhkan oleh mahkamah bawahan:

(1) Kesalahan pecah amanah jenayah merupakan kesalahan yang serius yang akan membawa hukuman yang berat. Sebagai peguam, kesalahan yang dilakukan menjadi bertambah serius. Amaun yang dilupuskan oleh perayu amat besar, iaitu RM484,682. Tindakan perayu telah mengakibatkan kerugian yang salah kepada pihak-pihak berkenaan dan kepada pengadu. Ianya disebabkan oleh kegagalan perayu menjalankan tugasnya sebagai pemegang amanah membayar amaun tersebut. Kesalahan perayu secara langsung menjejaskan imej profesyen undang-undang dan kepercayaan orang awam terhadap profesyen tersebut. Kesalahan pecah amanah jenayah oleh peguam secara langsung membawa kesan buruk kepada urusan perniagaan dan ekonomi negara (lihat perenggan 29).

(2) Hukuman penjara tiga tahun oleh mahkamah sesyen adalah salah daripada prinsip-prinsip menjatuhkan hukuman bagi kes seperti ini. Mahkamah sesyen gagal mengambil kira prinsip-prinsip hukuman

dalam kes-kes pecah amanah oleh peguam. Oleh yang demikian, hukuman tiga tahun penjara ke atas perayu patut disemak. Dalam kes ini hukuman yang dijatuhkan oleh mahkamah sesyen ke atas perayu diketepikan dan perayu dihukum penjara enam tahun dan dua kali sebatan (lihat perenggan 29).

[English summary

The applicant, as a solicitor, was appointed as a trustee. When he was instructed to make a payment for the amount which he was holding as trust ('the said amount'), the appellant failed to do so. Consequently, a complaint was lodged against the appellant to the Advocates and Solicitors' Disciplinary Board ('the board'). The board ordered the appellant to pay the said amount to the complainant within three months from the order date and the appellant was struck off from the Advocates and Solicitors' Rolls 21 days from the said order date. In the sessions court, the appellant was found guilty and convicted as per charge under s 409 of the Penal Code, for the offence of breach of trust and was sentenced to three years imprisonment. In this appeal, the appellant appealed against the sentence imposed upon him by the sessions court.

Held, dismissing appeal and setting aside sentence of court below:

(1) The offence of breach of trust was a serious offence which could bring dire sentences. As a solicitor, the offence becomes much more serious. The amount disposed off by the appellant was a hefty amount, which was RM484,682. The appellant's act resulted in wrongful losses to the relevant parties and the complainant. It was due to the appellant's failure to carry out his duty as a trustee to pay the said amount. The appellant's offence directly tarnished the image of the legal profession and the public's trust towards the profession. The offence of breach of trust by a solicitor direct caused adverse effects to business and economic dealings of the country (see para 29).

(2) The sentence of three years imprisonment imposed by the sessions court was erroneous in view of the principles of sentencing for cases of this nature. The sessions court failed to take into consideration the principles of sentencing in cases of breach of trust by a solicitor. Therefore, the sentence of three years imprisonment imposed upon the appellant should be reviewed. In this case, the sentence imposed by the sessions court on the appellant was set aside and the appellant was sentenced to six years imprisonment and two strokes of rotan (see para 29).]

Nota-nota

Untuk kes-kes mengenai rayuan terhadap hukuman, lihat 5(1), *Mallal's Digest* (4th Ed, 2012 Reissue) perenggan 225–235.

Kes-kes yang dirujuk

Dato' Seri Anwar bin Ibrahim v PP [2000] 2 MLJ 486; [1999] 1 AMR 846, MR (dirujuk)
Ho Kin Luan & Anor v PP [1959] 1 MLJ 159, MR (dirujuk)
Lee Peng Kong v PP [1986] CLJ Rep 437, MT (dirujuk)
Liaw Kwai Wah & Anor v PP [1987] 2 MLJ 69, MA (dirujuk)
Lim Chow Keng v PP [1973] 1 MLJ 156, MP (dirujuk)
PP v Mohammad Abdullah Ang Swee Kang [1987] 2 MLJ 368 (dirujuk)
PP v Tee An Chuan [1987] 2 MLJ 372 (dirujuk)
PP v Vengadasalam & Ors [1990] 1 MLJ 507, MT (dirujuk)
R v Davies (1978) 67 Cr App R 207, MR (dirujuk)
Sarjit Singh s/o Mehar Singh v PP [2002] 4 SLR 762, MT (dirujuk)
Tan Kee Choi v PP (unreported) Criminal Appeal No KG 10 988 [1999] Mallal Digest 2146 (dirujuk)
Wong Kai Chuen Philip v PP [1991] 1 MLJ 321, MT (dirujuk)
Wong Siak Fon v PP [1972] 1 MLJ 203 (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

Akta Mahkamah Kehakiman 1964 ss 3 35, 50
Kanun Tatacara Jenayah ss 323, 325(2)
Kanun Keseksaan ss 3, 23, 24, 402A, 409, 409B

Perayu mewakili diri sendiri.
Siti Fatimah bt Talib (Timbalan Pendakwa Raya, Jabatan Peguam Negara) bagi pihak responden.

Zainal Adzam H:

[1] Dalam kes ini perayu telah failkan dua notis rayuan kepada Mahkamah Rayuan, iaitu, satu bertarikh 1 Julai 2013 terhadap keputusan mahkamah ini dibuat pada 25 Jun 2013 dan satu bertarikh 9 Julai 2013 terhadap keputusan mahkamah ini yang dibuat pada 9 Julai 2013. Notis rayuan bertarikh 1 Julai 2013 merupakan tindakan pra-matang oleh perayu kerana pada tarikh tersebut mahkamah ini hanya membuat keputusan menolak rayuan perayu dan telah menetapkan tarikh sambung bicara untuk perayu beri sebab kenapa mahkamah ini tidak patut semak hukuman oleh mahkamah sesyen yang tidak menepati prinsip-prinsip menjatuh hukuman. Urusan hukuman hanya telah selesai pada 9 Julai 2013 selepas mahkamah mendengar penghujahan-penghujahan bagi pihak perayu dan timbalan pendakwa raya. Oleh yang demikian notis rayuan perayu bertarikh 1 Julai 2013 adalah tidak sah. Seksyen 50 Akta Mahkamah Kehakiman 1964 dibaca dengan s 3 Akta yang sama memberi bidang kuasa kepada Mahkamah Rayuan mendengar rayuan kes jenayah daripada keputusan Mahkamah Tinggi mengehadkan

A rayuan-rayuan berkenaan hanya keatas keputusan-keputusan oleh Mahkamah Tinggi yang menyelesaikan secara muktamad hak pihak-pihak dalam kes berkenaan.

B **[2]** Sesyen 3 Akta yang sama memperuntukkan takrif 'keputusan' seperti mana berikut:

> 'keputusan' termasuklah penghakiman, hukuman atau perintah, tetapi tidak termasuk apa-apa ketetapan yang dibuat dalam perjalanan sesuatu perbicaraan atau pendengaran apa-apa kausa atau perkara yang tidak melupuskan hak pihak-pihak secara muktamad.

C

[3] Ini bermaksud bahawa dalam apa-apa penghakiman, hukuman, perintah atau keputusan, elemen penting yang mesti wujud adalah ianya muktamad (*Dato' Seri Anwar bin Ibrahim v Public Prosecutor* [2000] 2 MLJ 486; [1999] 1 AMR 846). Bagi notis rayuan bertarikh 1 Julai 2013 yang difailkan oleh perayu, keputusan terhadap rayuan oleh perayu belum muktamad kerana mahkamah ini belum menentukan hukuman yang perlu dijatuhkan terhadap perayu. lanya dijatuhkan hanya pada 9 Julai 2013 selepas mendengar perayu memberi sebab-sebab kenapa hukuman terhadapnya yang dijatuhkan oleh mahkamah sesyen tidak patut disemak oleh mahkamah ini. Walau bagaimanapun, hanya Mahkamah Rayuan mempunyai bidang kuasa untuk membatalkan notis rayuan oleh perayu yang bertarikh 1 Julai 2013.

D

E

F **[4]** Di mahkamah sesyen perayu menghadapi pertuduhan di bawah s 409 Kanun Keseksaan seperti mana berikut:

> Bahawa kamu di antara 15 Ogos 2005 hingga 9.2.2009 di pejabat Concisom & Co, Peguambela dan Peguamcara, No.2, Jalan Seenivasagam, 30450 Ipoh, di dalam Daerah Kinta, di dalam Negeri Perak, sebagai seorang peguam yang telah diamanahkan dengan harta berbentuk wang tunai sejumlah RM484.682.00, dengan kedudukan demikian, kamu telah melakukan pecah amanah jenayah terhadap harta tersebut yang mana kamu telah menggunakan wang berjumlah RM484,682.00 untuk kepentingan sendiri. Oleh yang demikian, kamu telah melakukan satu kesalahan pecah amanah jenayah di bawah seksyen 409 Kanun Keseksaan dan boleh dihukum di bawah seksyen yang sama.

G

H

[5] Keterangan bagi pihak pendakwaan adalah seperti berikut: SP2 merupakan pengarah syarikat-syarikat True Landing Sdn Bhd dan Kuala Jati Sdn Bhd (P10 ms 258 dan 280 Rekod Rayuan). Syarikat True Landing Sdn Bhd dan Sykt Kuala Jati Sdn Bhd telah menandatangani perjanjian berasingan (masing-masing bertarikh 13 Jun 2002 dan 29 Julai 2002) dengan Sykt Tenaga Danawa Sdn Bhd ('P10' ms 229–236 dan ms 237–249 rekod rayuan) sebagai kontraktor untuk memajukan tanah secara *turnkey*. Mengikut perjanjian-perjanjian tersebut syarikat-syarikat True Landing Sdn Bhd dan

I

Kuala Jati Sdn Bhd dikehendaki membayar Sykt Tenaga Danawa Sdn Bhd RM1,615,000. SP2 telah melantik perayu selaku peguam dan pemegang amanah (*stakeholder*) untuk terima amaun RM484,682 daripada kedua-dua syarikat tersebut untuk dibayar kepada sykt Tenaga Danawa Sdn Bhd apabila diarahkan demikian oleh SP2. Jumlah RM484,682 melalui empat cek bertarikh 15 Ogos 2005 telah didepositkan ke dalam akaun firma guaman Concisom & Co kepunyaan perayu, seorang peguam. Cek-cek tersebut telah diserahkan oleh adik SP2, SP3 pada 15 Ogos 2005 kepada perayu. Walau pun diminta beberapa kali untuk mengeluarkan resit bagi penerima RM484,682 tersebut, perayu tidak mengeluarkan apa-apa resit. Empat cek tersebut adalah eksh P5A, B, C dan D. SP4, pegawai daripada Public Bank Bhd mengesahkan bahawa akaun klien firma Concisom & Co telah dibuka pada 13 November 1990 dan empat cek tersebut telah dikreditkan ke dalam akaun tersebut bagi amaun RM484,682 pada 16 Ogos 2005. Sebelum empat cek tersebut dikreditkan, jumlah dalam akaun itu hanya RM24,508.63. SP4 mengesahkan bahawa empat cek tersebut dikreditkan kepada Concisom & Co oleh Sykt Juta Ribu Corp Sdn Bhd iaitu, sebuah syarikat milikan SP2 (ms 43 P10). Penyata akaun tersebut yang dikemukakan oleh SP4 adalah eksh P16.

[6] Mengikut P16 selepas empat cek tersebut dikreditkan pada 16 Ogos 2005, baki dalam akaun telah menjadi RM509,190.63. Selepas empat cek dikreditkan terdapat dua transaksi pengeluaran pada hari yang sama (16 Ogos 2005) daripada akaun yang sama bagi amaun RM240,000 dan RM50,000. Pada keesokannya pula, 17 Ogos 2005 terdapat enam transaksi pengeluaran wang daripada akaun tersebut bagi amaun-amaun RM25,000, RM25,000, RM100,000, RM10,000, RM3,000 dan RM26,381. Selepas transaksi-transaksi pengeluaran wang pada 16 Ogos 2005 dan 17 Ogos 2005, baki dalam akaun tersebut tinggal RM29,799.63. Jumlah besar pengeluaran daripada akaun tersebut pada 16 Ogos 2005 dan 17 Ogos 2005 adalah RM479,391.Daripada P16 adalah jelas bahawa sebahagian besar amaun RM479,391 yang dikeluarkan daripada akaun tersebut pada 16 Ogos 2005 dan 17 Ogos 2005, adalah daripada RM484,682.80 yang telah dikreditkan dalam akaun tersebut pada 16 Ogos 2005 melalui empat cek berkenaan. Mengikut SP4, akaun tersebut telah ditutup pada 10 September 2008 atas sebab 'pursuant to dishonored cheques information system'.

[7] Apabila SP2 mengarahkan perayu untuk membuat pembayaran amaun RM484.682 kepada Sykt Tenaga Danawa Sdn Bhd perayu gagal berbuat demikian selaku pemegang amanah bagi pihak syarikat-syarikat True Landing Sdn Bhd dan Kuala Jati Sdn Bhd. Akhirnya, selepas tiga tahun enam bulan daripada tarikh penerimaan empat cek-cek (16 Mei 2008), melalui surat bertarikh 12 Disember 2008 ('P3') firma perayu menghantar surat kepada syarikat-syarikat True Landing Sdn Bhd dan Kuala Jati Sdn Bhd mengakui penerimaan RM484,682 adalah berkaitan dengan kedua-dua syarikat tersebut

dan perjanjian usaha sama. Oleh kerana perayu telah gagal bayar balik amaun RM484,682, SP2 bagi pihak kedua-dua syarikat berkenaan telah mengarahkan firma guaman V Selva & Associates melalui dua surat menuntut balik jumlah RM484,682 daripada perayu ('P4' bertarikh 16 Januari 2009 dan P5 bertarikh 22 Januari 2009). Firma guaman tersebut tidak dapat apa-apa respon kepada surat-surat tersebut. Atas kegagalan perayu membayar balik amaun tersebut, SP2 telah membuat laporan polis pada 9 Februari 2009 ('P2').

[8] Oleh kerana perayu masih gagal memulangkan semula RM484,682 kepada kedua-dua syarikat berkenaan, SP2 telah membuat pengaduan melalui surat bertarikh 16 Februari 2009 ('P8') kepada Lembaga Tatatertib Peguambela dan Peguamcara terhadap perayu. Melalui surat bertarikh 2 April 2009 ('P6') firma V Selva & Associates, syarikat-syarikat True Landing Sdn Bhd dan Kuala Jati telah terpaksa membayar Sykt Tenaga Danawa Sdn Bhd melalui tiga bank deraf ('P11') amaun RM484.682 (RM200,000, RM242,341 dan RM6,409). Jumlah RM484,682 dibayar daripada kewangan Sykt Juta Ribu Corp Sdn Bhd, iaitu syarikat milikan SP2. Pada 20 November 2010 lembaga tersebut selepas bersidang telah membuat perintah supaya perayu membayar balik RM484.682 kepada pengadu dalam tiga bulan daripada tarikh perintah dan perayu dibatalkan daripada daftarai peguambela dan peguamcara Mahkamah Tinggi Malaya 21 hari daripada tarikh perintah ('P9' ms 225 ke 227 rekod rayuan). Penyata akaun syarikat True Landing Sdn Bhd (ms 44 'P10') bagi tahun berakhir pada 30 Jun2009 masih menunjukkan bahawa Concisom & Sons adalah pemegang amanah untuk syarikat tersebut bagi amaun RM217,720 (RM108,860 + RM108,860). Penyata akaun Sykt Kuala Jati Sdn Bhd bagi tahun berakhir pada 31 Oktober 2008 masih menunjukkan bahawa Concisom & Sons adalah pemegang amanah untuk syarikat tersebut bagi amaun RM266,962 (RM133,481 + RM133,481) – (ms45 'P10'). Mengikut SP2 hingga kini amaun RM484.682 tidak dipulangkan balik kepada kedua-dua syarikat berkenaan oleh perayu.

[9] Elemen-elemen bagi kesalahan pecah amanah jenayah di bawah s 409 Kanun Keseksaan adalah seperti berikut:

(a) Perayu adalah ejen syarikat-syarikat True Landing Sdn Bhd dan Kuala Jati Sdn Bhd;

(b) Perayu di atas kapasiti ejen kedua-dua syarikat berkenaan telah diamanahkan RM484,682; dan

(c) Perayu telah:

(1) dengan niat yang curang merlupuskan amaun tersebut untuk kegunaannya sendiri; atau

(2) dengan niat yang curang menggunakan atau melupuskan amaun tersebut

Dalam kes ini amaun RM484,682 telah diserahkan kepada perayu sebagai pemegang anamah dan peguam oleh syarikat-syarikat True Landing Sdn Bhd dan Kuala Jati Sdn Bhd. Bagi kesalahan di bawah s 409 Kanun Keseksaan takrif 'ejen' termasuk 'peguambela dan peguamcara' (s 402A Kanun Keseksaan). Penerimaan amaun tersebut oleh perayu selaku peguam dan pemegang amanah jelas adalah sebagai ejen kedua-dua syarikat berkenaan. Surat P3 daripada firma perayu mengesahkan perkara ini. Mengenai elemen kedua, amaun berkenaan telah diserahkan kepada perayu sebagai peguam dan pemegang amanah untuk dibayarkan kepada Sykt Tenaga Danawa Sdn Bhd mengikut arahan pengarah kedua-dua syarikat, SP2. Perkara ini disahkan oleh SP2 dan SP3. Penerimaan amaun RM484,682 dibuktikan melalui akaun firma perayu P16 dan empat cek P15A dan D. Surat daripada syarikat perayu P3 mengesahkan penerimaan amaun tersebut adalah daripada dua syarikat berkenaan untuk tujuan perjanjian usaha sama. Dua transaksi pengeluaran daripada akaun bagi RM240,000 dan RM50,000 pada 16 Ogos 2005 dan enam pengeluaran-pengeluaran daripada akaun yang sama pada 17 Ogos 2005 bagi amaun-amaun RM25,000, RM25,000, RM100,000, RM10,000, RM3,000 dan RM26,381 adalah bukti-bukti bagi elemen ketiga. Ini adalah oleh kerana transaksi-transaksi pengeluaran tersebut bukanlah mengikut arahan SP2 atau kedua-dua syarikat berkenaan apabila amaun tersebut didepositkan dengan perayu. Perayu selaku pemegang amanah gagal membayarkan amaun RM484,682 tersebut kepada Sykt Tenaga Danawa Sdn Bhd walaupun diarah berkali-kali oleh SP2 dan juga melalui surat-surat peguambela bagi pihak kedua-dua syarikat P4 dan P5. Sebaliknya perayu telah melupuskan amaun berkenaan daripada akaun kliennya dalam dua hari daripada tarikh penerimaan.

[10] Malahnya, semasa surat P3 bertarikh 16 Januari 2008 diterima oleh SP2, SP2 tidak sedar sebenarnya pada masa itu perayu telah melupuskan RM479,391 daripada akaun firmanya hanya dua hari selepas amaun RM484.682 diterima olehnya pada 16 Ogos 2005, iaitu, tiga tahun lima bulan dahulu ('P16'). Akaun firma perayu pada 17 Ogos 2005 selepas pelupusan-pelupusan tersebut tinggal hanya RM29,799.63 ('P16'). Sebelum amaun RM484,682 dikreditkan dalam akaun firma perayu baki dalam akaun itu hanya ada RM24,508.63. Perayu dengan pelupusan-pelupusan tersebut telah jelas mengakibatkan kerugian yang salah kepada kedua-dua syarikat. Walaupun diserah dengan surat-surat tuntutan melalui peguambela kedua-dua syarikat berkenaan (P4 dan P5) perayu gagal membayar balik amaun RM484,682 kepada kedua-dua syarikat tersebut. Kerugian sebenarnya bertambah dua kali ganda akibat tindakan perayu kerana SP2 bagi pihak

kedua-dua syarikat berkenaan terpaksa menyelesaikan amaun RM484,682 dengan syarikat Tenaga Danawa Sdn Bhd melalui tiga bank deraf bertarikh 31 Mac 2009 ('P11').

[11] Bagi elemen terakhir, niat yang curang (*dishonestly*) ditakrif dalam s 24 Kanun Keseksaan sebagai berikut:

> Whoever does anything with the intention of causing wrongful gain tope person, or wrongful loss to another person, irrespective of whether the act causes actual wrongful loss or gain, is said to do that thing 'dishonestly'.
>
> Explanation — In relation to the offence of criminal misappropriation or criminal breach of trust it is immaterial whether there was an intention to defraud or to deceive any person.

[12] Kerugian salah (*wrongful gain*) dan kerugian salah (*wrongful loss*) ditakrifkan dalam s 23 Kanun Keseksaan sebagai berikut:

> Wrongful gain is gain by unlawful means of property to which the person gaining is not legally entitled.
>
> 'Wrongful loss' is the loss by unlawful means of property to which the person losing it is legally entitled.

[13] Perayu telah melupuskan amaun RM479,391 daripada akaun firmanya dalam hanya dua hari selepas terima RM484,682 melalui empat cek. Akaun firmanya pula ditutup oleh Public Bank Bhd pada 10 September 2008. Amaun RM484,682 itu tidak pada bila-bila dibayar kepada Sykt Tenaga Danawa Sdn Bhd atau dikembalikan balik kepada dua syarikat berkenaan oleh perayu. Perayu telah jelas mengakibatkan kerugian yang salah bagi amaun RM484,682 kepada kedua-dua syarikat berkenaan. Juga mengikut s 409B Kanun Keseksaan bagi kesalahan di bawah s 409B apabila dibuktikan bahawa seseorang yang diamanahkan apa-apa harta dan orang tersebut telah melupuskan harta berkenaan, orang tersebut hendaklah dianggap bertindak dengan niat yang curang. Peruntukan s 409B tersebut terpakai terhadap perayu. Oleh yang demikian dalam kes ini mahkamah sesyen telah betul apabila memutuskan bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan kes prima facie terhadap perayu dan perayu diperintah membuat pembelaan terhadap pertuduhan.

[14] Dalam pembelaannya perayu telah menceritakan dengan panjang lebar mengenai masalah dalaman syarikat-syarikat True Landing Sdn Bhd dan Kuala Jati Sdn Bhd di mana SP2 mempunyai masalah membeli saham daripada pengarah syarikat-syarikat tersebut bernama Khoo Kim Choy. Mengikut perayu SP2 telah melantiknya sebagai perunding (*consultant*) untuk membantu SP2 menyelesaikan masalah dengan pengarah tersebut. Bayaran kepada perayu sebagai perunding kepada SP2 adalah RM25,000 sebulan untuk menyelesaikan masalah mengenai pembelian saham syarikat-syarikat tersebut daripada Khoo Kim Choy serta menyelesaikan kemajuan tanah-tanah di Simpang Pulai. Mengikut perayu penyelesaian masalah-masalah tersebut mungkin mengambil lima tahun dan oleh yang demikian SP2 mencadangkan dia bayar kepada perayu satu amaun yang tetap. Amaun yang dipersetujui adalah RM600,000 iaitu, RM25,000 sebulan bagi dua tahun. Mengikut perayu juga dia sedia juga menerima 25% (di ms 94 rekod rayuan perayu menyatakan 30%) daripada keuntungan oleh syarikat Kuala Jati selepas amaun SP2 bayar kepada Khoo. SP2 mengikut perayu lagi menyatakan bahawa syarikatnya tak mampu membayar RM600,000 tetapi syarikatnya mempunyai RM484,682 daripada bayaran ansuran yang SP2 telah sediakan untuk membayar Sykt Tenaga Danawa. Pembayaran RM484,682 mengikut perayu dibayarkan kepadanya sebagai fi perunding dan bukan selaku peguam.

[15] Mengikut perayu SP2 berbohong apabila menyatakan bahawa amaun RM484,682 diberi kepadanya sebagai pemegang amanah untuk perayu bayarkan kepada Sykt Tenaga Danawa Sdn Bhd atas arahan SP2. Perayu menyoalkan kenapa jika benar amaun RM484,682 tersebut perlu dibayarkan kepada Sykt Tenaga Danawa Sdn Bhd, pembayaran kemudian melalui tiga bank deraf HSBC dibuat kepada Tenaga Danawa Sdn Bhd. Mengenai surat P3 pula perayu menyatakan bahawa ianya dikeluarkan atas arahan SP3 untuk menyakinkan Khoo Kim Choy dalam urusan pembelian saham-sahamnya oleh SP2. Perayu menafikan bahawa dia dilantik sebagai pemegang amanah amaun RM484,682 bagi pihak kedua-dua syarikat berkenaan. Mengenai surat-surat tuntutan bagi pihak kedua-dua syarikat yang dihantar kepadanya oleh peguam syarikat-syarikat tersebut, P4 dan P5, dia menjelaskan bahawa dia tidak jawab kerana ianya adalah atas arahan SP2 dan bukan atas arahan kedua-dua syarikat. Mengikut perayu SP2 telah berjaya memperolehi saham Khoo Kim Choo dan tidak lagi ingin membayar 30% yang dipersetujui kepada perayu (di ms 89 rekod rayuan perayu menyatakan bahawa SP2 setuju bayar 25% daripada keuntungan kedua-dua syarikat berkenaan). Selain daripada amaun RM484,682 itu, SP2 ada juga membayar lebih daripada RM100,000 kepadanya. Walau bagaimanapun perayu tidak ada apa-apa dokumen membuktikannya kerana mengikut perayu pejabatnya telah tutup.

[16] Daripada pembelaan perayu, dia mengakui beberapa perkara seperti berikut:

(a) aktiviti utama syarikat-syarikat True Landing Sdn Bhd dan Kuala Jati

Sdn Bhd adalah perniagaan usaha sama dengan Sykt Tenaga Danawa Sdn Bhd untuk pembangunan di Simpang Pulai;

(b) kedua-dua syarikat tersebut mempunyai tanggungjawab mengikut jadual yang ditetapkan untuk buat pembayaran kepada Sykt Tenaga Danawa Sdn Bhd bagi menyempurnakan pembangunan dalam 36 bulan;

(c) SP2 menyumbangkan amaun yang banyak sebagai pengarah syarikat-syarikat tersebut sebagai bayaran kepada Sykt Tenaga Danawa Sdn Bhd;

(d) amaun RM484,682 ada diterima oleh firmanya daripada kedua-dua syarikat;

(e) P3 telah dihantar oleh firmanya kepada SP2;

(f) surat-surat P4 dan P5 diterima daripada peguam dua syarikat-syarikat berkenaan; dan

(g) pembayaran kepada Sykt Tenaga Danawa Sdn Bhd melalui tiga bank deraf HSBC oleh kedua-dua syarikat diketahui olehnya.

[17] Perayu telah menjadi peguam semenjak tahun 1992, iaitu lebih kurang 13 tahun semasa kejadian dalam pertuduhan. Dalam pemeriksaan balas SP2 oleh perayu sendiri, perayu tidak langsung cadangkan kepada SP2 mengenai persetujuan SP2 melantik perayu sebagai perunding bagi pihak SP2. Dalam keseluruhan keterangan SP2 sama ada dalam pemeriksaan utama, pemeriksaan balas atau pemeriksaan semula, SP2 tegas dan konsisten bahawa perayu diberi amaun RM484,682 sebagai pemegang amanah bagi pihak dua syarikat berkenaan untuk dibayarkan kepada Sykt Tenaga Danawa Sdn Bhd. Keterangan SP2 tidak disangkal dengan cadangan-cadangan pembayaran fi RM25,000 sebulan bagi lima tahun dan fakta kononnya kedua-dua syarikat itu hanya mampu membayar perayu amaun RM484,682 daripada RM600,000 fi perunding tersebut. Perkara berkaitan isu perunding dan fi RM25,000 bagi dua tahun berjumlah RM600,000 itu hanya dibangkitkan pertama kali oleh perayu dalam kes pembelaannya. Sebenarnya perayu tidak langsung bangkitkan hampir kesemua perkara-perkara yang dinyatakannya dalam pembelaannya apabila memeriksa balas SP2. Perkara-perkara lain yang perayu tidak bangkitkan dengan SP2 termasuk perkara-perkara berikut:

(a) bahawa amaun RM484,682 adalah bayaran ansuran bagi fi RM600,000 sebagai perunding;

(b) perayu telah pergi dengan SP2 berjumpa Sykt Tenaga Danawa Sdn Bhd pada bulan Ogos 2005 untuk bertanya mengenai butir-butir skim pemajuan;

(c) masalah pengeluaran 'block titles' oleh Sykt Tenaga Danawa Sdn Bhd;

(d) P3 disediakan oleh firmanya untuk menyakinkan pengarah Koo Kim Choy dalam urusan membeli saham-sahamnya;

(e) penyata akaun syarikat-syarikat True Landing Sdn Bhd dan Kuala Jati Sdn Bhd yang menyatakan amaun-amaun yang didepositkan dengan firmanya sebagai pemegang amanah; dan

(f) selain daripada RM484,682 SP2 ada juga membayar lebih daripada RM100,000 kepadanya.

[18] Jika benar perayu dibayar RM484,682 sebagai perunding kepada SP2 kenapa perayu berdiam diri selama lebih tiga tahun selepas penerimaan amaun itu sebelum mengesahkan penerimaannya melalui surat P3 bertarikh 12 Disember 2008. Surat P3 jelas menyangkal pembelaan perayu kerana kandungannya akui bahawa amaun RM484,682 telah diterima berkaitan urusan perjanjian usaha sama kedua-dua syarikat dan bukan sebagai bayaran kepada perayu sebagai perunding. Perayu sendiri akui bahawa aktiviti kedua-dua syarikat berkenaan adalah perniagaan usaha sama dengan Sykt Tenaga Danawa Sdn Bhd. Dakwaan perayu bahawa kononnya P3 adalah untuk menyakinkan Khoo Kim Chan dan diarah dibuat oleh SP2 tidak langsung dicadangkan kepada SP2 semasa dalam pemeriksaan balas. Ianya dibangkit hanya dalam pembelaan perayu. Sudah tentu sebagai perunding kepada SP2 dan telah dibayar pula amaun besar RM484,682 sekali gus, perayu akan bertindak untuk melakukan apa yang dikehendak dilakukan sebagai perunding kepada SP2. Malah selepas lebih tiga tahun selepas diberi amaun tersebut perayu telah mendiamkan diri dan SP2 perlu mengarahkan peguamnya menghantar dua surat tuntutan kepada perayu, P4 dan P5. Jika benar perayu dilantik sebagai perunding kepada SP2 kenapa perayu tidak respon kepada P4 dan P5? Tindakan perayu mendiamkan diri menyangkal dakwaan perayu bahawa sebagai perunding kepada SP2 dia kononnya akan selesaikan masalah SP2 dengan pengarah Khoo Kim Choo serta masalah kemajuan tanah di Simpang Pulai. Tiada apa-apa keterangan langsung daripada perayu untuk menunjukkan bahawa dia telah bertindak sebagai perunding untuk menyelesaikan masalah-masalah SP2 dan kedua-dua syarikat berkenaan selain daripada kenyataan-kenyataan kosongnya. Alasan perayu bahawa SP2 tiada kuasa bertindak bagi pihak kedua-dua syarikat lemah dan tidak meyakinkan. SP2 adalah pengarah kedua-dua syarikat berkenaan ada kuasa dan berhak bertindak dan surat-surat P4 dan P5 jelas mengenai kandungan-kandungannya. Sebagai peguam, perayu sudah tentu akan menjawab surat-surat tuntutan-tuntutan P4 dan P5 sekiranya kandungan-kandungannya tak betul dan wang RM484,682 diterima lebih tiga tahun sebelum itu adalah bayaran sah kepadanya sebagai perunding kepada SP2.

[19] Sebagai peguam juga perayu sudah tentu akan hadir dalam persidangan

Lembaga Tatatertib Peguambela Dan Peguamcara untuk menjawab aduan yang serius dan kononnya tidak benar terhadapnya oleh SP1. Perayu telah dibatalkan daripada daftarai peguambela dan peguamcara dan diperintah membayar balik amaun RM484,682 ('P9'). Perayu tidak pada bila-bila merayu terhadap pembatalannya daripada daftarai peguambela dan peguamcara itu. Pembelaan perayu tidak disokong dengan apa-apa keterangan yang lain dan jelas merupakan penafian kosong dan pemikiran terkemudian. Berbanding dengan kes perayu, kes pendakwaan kukuh dan konsisten. Keterangan SP2 dan SP3 konsisten dan saling menyokong satu sama lain. Juga keterangan-keterangan SP2 dan SP3 disokong dengan dokumen-dokumen semasa seperti empat cek-cek P15A ke D, P3 surat akuan daripada firma perayu, penyata akaun firma perayu (P16), laporan polis P2, laporan SP2 kepada Lembaga Tatatertib Majlis Peguam Malaysia (P8), keputusan dan perintah Lembaga Tatatertib Majlis Peguam Malaysia (P9), serta pembayaran tiga bank deraf kepada Sykt Tenaga Danawa Sdn Bhd (P11).

[20] Selain daripada tidak membangkitkan isu pembayaran fi sebagai perunding semasa pemeriksaan balas SP2 dan SP3, perayu sebenarnya ada sekurang-kurangnya empat peluang untuk mempertikaikan atau memberi penjelasan terhadap tuntutan-tuntutan balik wang RM484,682 itu oleh kedua-dua syarikat berkenaan. Pertama, dalam surat P3 tidak langsung disebutkan bahawa ianya diterima sebagai fi perunding tetapi sebaliknya P3 bertajuk 'Joint Venture Agreement'. Peluang kedua dan ketiga adalah apabila surat-surat P4 dan P5 yang menuntut perayu memindahkan amaun RM484,682 kepunyaan kedua-dua syarikat berkenaan dengan segera kepada akaun klien peguambela kedua-dua syarikat. P4 dan P5 jelas menyatakan wang tersebut adalah berkaitan perjanjian kedua-dua syarikat dengan Sykt Tenaga Danawa Sdn Bhd. Perayu akui tidak membalas surat-surat ini dengan alasan yang lemah bahawa ianya adalah atas arahan SP2 dan bukan atas arahan kedua-dua syarikat berkenaan. Peluang keempat adalah apabila SP2 membuat pengaduan rasmi terhadap perayu kepada Lembaga Tatatertib Peguambela Dan Peguamcara melalui surat P8. Perayu yang merupakan seorang peguam sudah tentu menyedari bahawa pengaduan tersebut amat serius dan sekiranya tuntutan-tuntutan dan aduan terhadapnya tidak benar dia boleh menjawab dan menghadapi tuntutan-tuntutan dan aduan tersebut. Apa yang berlaku adalah sekali lagi perayu mendiamkan diri dan sehingga dia dihadapi pertuduhan dalam kes ini tiada apa-apa penjelasan dibuat olehnya. Daripada keterangan dalam kes ini sebabnya adalah jelas kerana wang RM484,682 tersebut telah pun dilupuskan olehnya dalam hanya dua hari selepas diterima daripada dua syarikat berkenaan. Semasa surat P3 yang bertarikh 12 Disember 2008 dikeluarkan oleh firma perayu dan surat-surat P4 bertarikh 16 Januari 2009, P5 bertarikh 22 Januari 2009 serta surat aduan SP1 bertarikh 16 Februari 2009 ('P8'), akaun firma perayu sebenarnya telah ditutup pada 10 September 2008 dan tidak lagi beroperasi. Itulah sebab sebenarnya

mengapa perayu berdiam diri dan tidak respon kepada tuntutan-tuntutan dan aduan oleh SP2 bagi pihak kedua-dua syarikat berkenaan.

[21] Perayu telah memanggil dua saksi, SD2 dan SD3. Walau bagaimanapun, keterangan-keterangan kedua-dua saksi tersebut adalah mengenai urusan-urusan dan masalah-masalah kedua-dua syarikat berkenaan serta urusan kedua-dua syarikat berkenaan dengan Sykt Tenaga Danawa Sdn Bhd. Keseluruhan keterangan SD2 dan SD3 langsung tidak ada apa-apa yang kena mengena dengan pembelaan perayu atau apa-apa berkenaan penerimaan amaun RM484,682 oleh perayu daripada kedua-dua syarikat berkenaan. Oleh yang demikian keterangan SD2 dan SD3 didapati tak relevan kepada kes ini. Selepas membuat pertimbangan maksima kesemua keterangan dalam kes ini, adalah didapati bahawa perayu telah gagal membangkitkan apa-apa keraguan yang munasabah terhadap kes pihak pendakwaan. Rayuan perayu tidak ada apa-apa merit dan oleh yang demikian ditolak. Perayu telah diarah menunjuk sebab kenapa hukuman oleh mahkamah sesyen, iaitu tiga tahun penjara tidak patut disemak oleh mahkamah ini kerana mahkamah sesyen telah terkhilaf daripada segi prinsip dan menjatuhkan hukuman tersebut selaras dengan peruntukan s 325(2) Kanun Acara Jenayah dan kes *Lim Chow Keng v Public Prosecutor* [1973] 1 MLJ 156.

[22] Kuasa mahkamah tinggi membuat semakan terhadap keputusan, hukuman atau perintah yang dibuat oleh mahkamah rendah diperuntukan di bawah s 323 Kanun Tatacara Jenayah dan s 35 Akta Mahkamah Kehakiman 1964. Hakim mahkamah tinggi boleh menyemak keputusan, hukuman atau perintah berkenaan untuk menentukan ketetapan, keesahan atau kesesuaiannya. Antara sebab-sebab kes disemak adalah berkenaan isu hukuman oleh mahkamah sesyen atau mahkamah majistret (*Liaw Kwai Wah & Anor v Public Prosecutor* [1987] 2 MLJ 69) dan isu kepentingan awam (*Public Prosecutor v Vengadasalam & Ors* [1990] 1 MLJ 507). Kuasa mahkamah tinggi tidak terhad walaupun ada rayuan dibuat terhadap keputusan berkenaan (*Wong Siak Fon v Public Prosecutor* [1972] 1 MLJ 203; atau isu berkenaan tidak ada dalam rekod rayuan (*Tan Kee Choi v Public Prosecutor* (unreported); Criminal Appeal No KG 10 988 [1999] Mallal Digest 2146). Mahkamah tinggi ada kuasa semakan apabila sahaja dapat pengetahuan mengenai isu atau kes berkenaan (*Ho Kin Luan & Anor v Public Prosecutor* [1959] 1 MLJ 159). Walau bagaimanapun mengikut s 325(2) Kanun Acara Jenayah apabila Mahkamah Tinggi bercadang meningkatkan hukuman, tertuduh atau perayu hendaklah diberi peluang beri sebab-sebab kenapa hukumannya tidak patut disemak dan ditambah (*Lim Chow Keng v Public Prosecutor* [1973] 1 MLJ 156, di ms 157).

[23] Dalam rayuan mitigasi, perayu menyatakan bahawa pembatalan daripada daftarai peguambela dan peguamcara merupakan hukuman yang

serius terhadapnya. Mitigasi ini tidak ada apa-apa merit kerana hukuman tersebut adalah akibat perbuatan perayu sendiri. Dasar penghukuman bagi kesalahan pecah amanah jenayah telah dibincangkan dalam kes *Public Prosecutor v Mohammad Abdullah Ang Swee Kang* [1987] 2 MLJ 368 di ms 369. Mengikut penghakiman tersebut, hukuman bagi kesalahan pecah amanah jenayah hendaklah mengambil kira dua perkara, iaitu, balasan (*retribution*) dan pencegahan (*deterrence*). Alasan tersebut telah merujuk kepada kes *R v Davies* (1978) 67 Cr App R 207. Mengenai elemen balasan kes *Reg v Davies* yang melibatkan peguam melakukan pecah amanah jenayah menyatakan sedemikian:

> The retributive element is an important one in this class of case. 'At one time it was fashionable to suggest that retribution ought not to enter into sentencing policy. That opinion I think, is not held as strongly now as it was a few years ago. The reason is manifest: the courts has to make it clear that crime does not pay and the only way they can do so is by the length of sentences. Sentences show the court's criminal conduct.' — by Lawton LJ in *Davies*, at 210. The Old Testament concept of an eye for an eye and tooth for tooth no longer plays any part in our criminal law. There is, however, another aspect of retribution which is frequently overlooked: it is that society, through the courts, must show its abhorrence of particular types of crime, and the only way in which the courts can show this is by the sentences they pass' — by Lawton LJ in *R v Sergeant* (1974) 60 Cr App R 74 at 77.

[24] Mengenai elemen pencegahan penghakiman kes tersebut menyatakan sedemikian:

> The next aspect of the matter is the deterrent element. It is said, and rightly said, that when a person is minded to commit criminal breach of trust he is not likely to be deterred by the fact that he may get five years rather than three years or six years rather than four years. That is right, but what has got to be maintained is this; be they cashiers, milk roundsmen, foremen or solicitors if they are in breach of trust they will be punished and punished very severely… Therefore it must be made clear that anyone breaking trust must expect a severe sentence.' — by Lawton LJ in *Davies* at 210. Likely offenders may very well be put off by deterrent sentence. So that as far as deterrence of others is concerned, it is the experience of the courts that deterrent sentences may very well be of considerabale value where crime is premeditated. This is what Lawton LJ said in *Sargeant*, at 77:
>
> There are two aspects of deterrence: deterrence of the offender and deterrence of likely offenders. Experience has shown over the years that deterrence of the offender is not a very useful approach, because those who have their wits about them usually find the closing of prison gates an experience which they do not want again. If they do not learn that lesson, there is likely to be a high degree of recidivism anyway. So far as deferent sentence are of little value in respect of offences which are committed on the spur of the moment, either in hot blood or in drink or both. Deterrent sentence may very well be of considerable value where crime is premeditated.

Persons in positions of trust who are thinking of abusing that trust by making away with other people's money may very well be put off by deterrent sentences.

[25] Bagi kesalahan pecah amanah jenayah fakta bahawa tertuduh merupakan pesalah pertama dan sebelum kesalahan mempunyai watak yang baik tidak merupakan perkara-perkara mitigasi. Mengikut kes *Lee Peng Kong v Public Prosecutor* [1986] CLJ (Rep) 437 watak baik sememangnya merupakan pra-syarat untuk tertuduh mendapatkan kedudukan beramanah dan oleh yang demikian, tertuduh sebenarnya mempunyai obligasi tambahan dalam keadaan tersebut. Kes *Public Prosecutor v Tee An Chuan* [1987] 2 MLJ 372 pula menjelaskan bahawa dalam hampir kesemua kes pecah amanah jenayah tertuduh merupakan pesalah pertama. Dalam kes *Wong Kai Chuen Philip v Public Prosecutor* [1991] 1 MLJ 321 tertuduh seorang peguam telah mengaku salah terhadap dua pertuduhan pecah amanah jenayah bagi amaun $1,841,232.20 sebagai pemegang amanah dan tidak membuat apa-apa pembayaran balik Mahkamah Tinggi Singapura telah menolak rayuan terhadap hukuman enam tahun penjara tiga tahun penjara bagi kedua-dua pertuduhan berjalan berasingan). Mahkamah mendapati bahawa kegagalan perayu selaku peguam dan pemegang amanah memulangkan balik amaun tersebut perkara yang memberatkan kesalahan oleh perayu. Dalam menolakkan rayuan oleh pesalah Hakim dalam kes itu telah merujuk kepada buku *Sentencing and Penal Policy* oleh Andrew Asworth sedemikian:

Where an offence involves a breach of trust, this is generally treated as aggravating factor. Its powerful influence is shown by the degree to which it outweighs factors which would normally go in mitigation. Indeed, there is the paradox that some of the strongest factors in mitigation (unblemished career, model citizen, good employment record) are often present in these cases and yet do not tell greatly in the offender's favour. The reason is that positions of trust are notnormally given to individuals unless they have unblemished references, and so the offence may be seen as a betrayal of those very basis of trust, and one of the burdens of a position of trust is an undertaking of incorruptibility. The individual who puts himself forward as trustworthy, is trusted by others and then takes advantage of his power for his own personal ends can be said to offend in two ways — not only does he commit the crime charged (be it therft, false accounting or a sexual offence), but in addition he breaches the trust placed in him by society and by the victims of the particular offence.

[26] Hakim dalam kes yang sama telah juga menyentuh mengenai peranan peguam sepertimana berikut:

> Lawyers trade on their honestly. They sell their trustworthiness. Accordingly, one of the gravest offences an advocate and solicitor can commit is to take his clients' money. Criminal breach of trust by a lawyer in the discharge of his professional duty must inevitably call for a custodial sentence of a deterrent nature, not so much as to deter the offender concerned but to deter other members of his profession from committing similar offences.

[27] Dalam kes *Sarjit Singh s/o Mehar Singh v Public Prosecutor* [2002] 4 SLR 762 Yong Pung How, Hakim Besar Singapura telah menyatakan sedemikian dimana perayu merupakan seorang peguam:

> Cases under s 409 of the Penal Code are more serious than simple criminal breach of trust cases since under the situation envisioned by the provision, the offender was ex hypothesis standing in a fiduciary type relationship with the victim of the offence.

[28] Dalam kes tersebut mahkamah telah mengetepikan hukuman penjara tiga tahun dan menggantikan dengan hukuman penjara enam tahun.

[29] Adalah jelas bahawa kesalahan pecah amanah jenayah oleh seorang peguam merupakan kesalahan yang serius yang akan membawa hukuman yang berat. Sebagai peguam kesalahan yang dilakukan menjadi bertambah serius. Hukuman penjara tiga tahun oleh mahkamah sesyen dalam kes ini adalah salah daripada prinsip-prinsip menjatuh hukuman bagi kes seperti ini. Mahkamah sesyen gagal mengambil kira prinsip-prinsip hukuman dalam kes-kes pecah amanah oleh peguam. Amaun yang dilupuskan oleh perayu amat besar, iaitu RM484,682. Tindakan perayu telah mengakibatkan kerugian yang salah kepada kedua-dua syarikat berkenaan dan kepada SP2. Ianya disebabkan bahawa akibat daripada kegagalan perayu menjalankan tugasnya sebagai pemegang amanah membayar amaun RM484,682 itu kepada Sykt Tenaga Danawa Sdn Bhd, SP2 terpaksa mengeluarkan amaun RM484,682 yang lain daripada Sykt Juta Ribu Corporation Sdn Bhd milikannya untuk membayar kepada Sykt Tenaga Danawa Sdn Bhd. Kesalahan perayu secara terus menjejaskan imej profesyen undang-undang yang mulia dan kepercayaan orang awam kepada profesyen itu. Peguam sentiasa diamanahkan oleh individu, syarikat-syarikat, bank, kerajaan dan lain-lain dengan amaun wang yang banyak dan besar. Kesalahan pecah amanah jenayah oleh peguam secara terus membawa kesan buruk kepada urusan perniagaan dan ekonomi negara. Mahkamah sesyen telah gagal mengambil kira perkara-perkara seperti ini dalam menjatuhkan hukuman terhadap perayu. Oleh yang demikian hukuman tiga tahun penjara ke atas perayu patut disemakkan. Dalam kes ini hukuman yang dijatuhkan oleh mahkamah sesyen ke atas perayu diketepikan dan perayu dihukum penjara enam tahun dan dua sebatan.

Rayuan ditolak dan hukuman yang dijatuhkan oleh mahkamah bawahan diketepikan.

Dilaporkan oleh Afiq Mohamad Noor